

[Wihjelm.]

regler, dyrtidsportioner plus de 2 pct., kan nå op på 6 pct., men kun på 5½ pct. Ministeren svarede ikke på det.

Lad mig sige til sidst som eksempel på socialdemokratiets ansvarlighed og måde at administrere dette samfund på: sidste fredag skete der i løbet af få timer en voldsom spekulation mod den danske krone. Jeg hører ikke til dem, der vil give økonomiministeren hele ansvaret for denne spekulation, men jeg tror nu ikke, at vi fuldstændig kan se bort fra, at økonomiministeren var med til at forstærke den en lille smule i hvert fald. Jeg har så megen respekt for økonomiministerens erfaring, at jeg ikke tror en døjt på, at ministeren fremsatte de udtalelser, han fremsatte, uden at være fuldt klar over, både at de ville sive, og at de ville få en forstærkende effekt på kronespekulationen.

Så meget om det og om ansvarligheden, men hvad der er mere væsentligt og mere generelt for socialdemokratiets politik og måde at administrere dette samfund på: på få timer den dag blev den danske valutakasse drænet for 800 mill. kr., de 500 alene her i landet, som skulle konverteres af Nationalbanken, en heftig spekulation mod den danske krone. Og når vi så i det politisk-økonomiske udvalg forleden nat spørger økonomiministeren: har regeringen kendskab til eller bare en formodning om, hvad det var for kapitalgrupper, der foretog denne spekulation? Næh, det har den socialdemokratiske regering ikke. Det laves der ikke nogen statistik over. Det forekommer der ikke nogen indberetning om. Hvem der egentlig køber valutaen lige pludselig for 500 mill. kr. i løbet af få timer, hvilket skaber paniksituation og ekstraordinær samling og ting og sager, har man ikke hold på. Men jeg kan i hvert fald sige én ting: jeg ved, hvem der ikke gjorde det. Det var ikke de danske lønarbejdere, der spekulerede 500 mill. kr. ud af den danske valutakasse den dag.

Eva Rothenborg (FP):

Jeg må her lige på slutningen have lov til at give udtryk for min beundring, for jeg bliver nu altid så grebet, når jeg hører økonomiministeren sidde og trække, som man trækker en kanin ud af en høj hat, i løbet af kort tid det helt nøjagtige resultat af

fremskridtspartiets politik med en nøjagtighed på 1½ krone og 75 øre, for i betragtning af, at han i løbet af de sidste mange år ikke engang har været i stand til at beregne resultatet af sit eget partis økonomiske politik med en margen på 10-20 mia kr., så må jeg nu sige, at jeg tror faktisk, at økonomiministeren er kommet på fejl hylde, for han burde have været lønmodtager. Så havde han haft meget let ved at beregne resultatet af den sidste socialdemokratiske økonomiske politik.

Så vil jeg også gerne give socialdemokratiet et par komplimenter. For det første hr. Kjeld Olesens store taler. Det var et helt fantastisk skue af selvros. Jeg troede faktisk, at der kun var ét medlem herinde, der kunne gå på vandet. Og så var hr. Kjeld Olesen i anden omgang meget forarget over, at hr. Glistrup havde tilladt sig at tage arbejderbevægelsen i sin mund, og så remsede han op en hel masse, men han kom ikke til ordet børnetilskuddene, for dem ville hr. Glistrup fjerne. Hvad er det egentlig, socialdemokratiet har gjort her? Jeg synes, jeg har hørt noget om børnetilskuddene her.

Og så skabte hr. Glistrup forvirring. Det tror jeg slet ikke hr. Glistrup behøver at gøre, for det har socialdemokratiet klaret meget bedre for længe siden. Og da så hr. Kjeld Olesen ikke havde flere argumenter, så prøvede han at spytte langspyt, og det kan man jo også gøre; man skal bare passe på, at man ikke gør det i modvind, hr. Kjeld Olesen.

Så er der en anden ting, og det er, at socialdemokratiet nu har skaffet sig en ny Moses. Det synes jeg da må være rart. Så ved de da, hvor de skal hente trøst og støtte, hvis det skulle knibe med en enkelt stemme. Bravo for det.

Så hævdede statsministeren, at fremskridtspartiets politik var beregnet på det 19. århundredes principper om, at enhver har nok i sig selv og fanden tage den sidste. Ja men er det egentlig værre end en regering, som har så nok i sig selv, at fanden må tage alle de andre? Jeg kan ikke rigtig se det.

Der er jo det i vejen med den danske økonomiske politik under socialdemokratiet som med det isbjerg, hr. Brusvang nævnede, at den almindelige borger kun ser 1/10 af skidtet, de 9/10 ligger nede under overfladen.